

SHOW BEZ PORAŹKI ШОУ БЕЗ ПОРАЗКИ

Młodzieżowy projekt polsko-ukraiński
Польсько-український молодіжний проєкт

**POLSKO-UKRAIŃSKA RADA
WYMIANY MŁODZIEŻY**

**ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКА РАДА
ОБМІНУ МОЛОДДЮ**

**Ministerstwo
Edukacji Narodowej**

Projekt został sfinansowany ze środków
Polsko-Ukraińskiej Rady
Wymiany Młodzieży z dotacji MEN

Wyłączną odpowiedzialność za treść publikacji ponosi wydawca. Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji oraz Ministerstwo Edukacji Narodowej nie odpowiadają za wykorzystanie tych informacji w jakikolwiek sposób.

Повну відповідальність за зміст публікації несе видавець. Фонд розвитку системи освіти та Міністерство освіти Польщі не несуть відповідальності за використання в будь-який спосіб даної інформації.

Beneficjentem projektu „Muzyka łączy świat – spotkanie dwóch kultur” było Stowarzyszenie Absolwentów Gimnazjum i Liceum im. S. Staszica w Zgierz w współpracy z partnerem Instytucją Edukacyjną Liceum w Kołkach.

Бенефіціантом проекту «Музика єднає світ – зустріч двох культур» виступила Спілка випускників гімназії та лицю ім.С.Сташица м.Зґеж у співпраці з опорним закладом «Колківський лицей».

Projekt został sfinansowany ze środków PURWM z dotacji MEN.

Проект профінансовано коштом Польсько-Української Ради Обмінів Молоді з дотації Міністерства Освіти Польщі.

Honorowym Patronatem objęła projekt Starosta Zgierski Iwona Dąbek.

Захід відбувся під патронатом Зґезького старости Івони Домбек.

Jak określić w paru słowach polsko-ukraińskie młodzieżowe spotkanie w Mikoszewie? - Nie bójmy się wyzwania! W ciągu kilku dni niemożliwe stało się możliwe, a grupa przypadkowych osób okazała się zespołem osób wyjątkowych i stworzyła coś, co dało nam dużą frajdę i niekłamane zadowolenie widzów.

Якщо описати наш цьогорічний проєкт кількома словами, то можна сказати: Не боїмося викликів! Протягом кількох днів неможливе стало можливим, а група випадкових людей виявилася командою людей виняткових і створила щось, що сповна оцінили інші.

Na początku nie wyglądało to różowo, a obawa przed artystyczną kłapą zdominowała nasze myśli... Jednak z dnia na dzień szliśmy do przodu – ćwiczenia taneczno-wokalne, szybka integracja zespołu, wspólne rozmowy i ciekawe pomysły sprawiały, że zaczęliśmy dostrzegać „światelko w tunelu”.

Спочатку це не виглядало райдужно, а побоювання про мистецьку невдачу заповнили наші думки... Однак, з дня в день ми рухалися вперед – танцювально-вокальні репетиції, швидко наростаюча інтеграція групи, спільні розмови та узгодження різних моментів дозволили нам побачити «світло в кінці тунелю».

Pierwszy występ dla publiczności w Mikoszewie zadowolił nas, ale nie w pełni. Znalazło się kilka niedociągnięć, które dopracowaliśmy przed „grande finale” w Zgierzu, a właśnie ten występ spędzał nam sen z powiek.

Перший виступ для глядачів у Мікошево задовольнив нас, але не викликав захоплення. Ми помітили кілька недоліків, які вдалося допрацювати перед «фінальною грою» в Зґежі, а вже той виступ не давав нам спати вночі.

Przygotowaliśmy składankę śpiewno-taneczną wykorzystując różnorodne style muzyczne, dbając o dobre tempo i zmienność nastrojów w przedstawieniu. Prezenter – konferansjer wprowadzał publiczność krótkimi komentarzami, w których wyjaśniał dobór repertuaru i przedstawiał nasze muzyczno- obyczajowe spostrzeżenia wysnute podczas zajęć warsztatowych.

Ми приготували програму з пісень і танців, використовуючи різні музичні стилі, дбаючи про належний темп і зміну настроїв під час виступу. Ведучий-конферансьє короткими коментарями пояснював глядачам вибір репертуару та представляв наші висновки щодо музики та звичаїв, зроблені під час спільних обговорень.

Do przedstawienia przygotowaliśmy stroje – część została skompletowana z gotowych ubiorów, ale niektóre elementy wykonaliśmy własnoręcznie: czapki krakuski, wianki, plemienne „spódniczki”, korale, bransoletki oraz różnorodne maski symbolizujące indywidualność, a także anonimowość i ukrywanie własnego „ja”.

Для концерту ми приготували костюми – частину скомпонували з готового одягу, але деякі елементи виготовили власноруч: шапки «кракуски», віночки, племінні «спідниці», намиста, браслети та різноманітні маски, що символізують індивідуальність, а також анонімність та приховування власного «я».

Przed występem odbył się krótki pokaz kostiumów przygotowanych do każdego „numeru”, już bez masek - wśród przyjaciół nie są one potrzebne.

Перед виступом відбувся короткий показ костюмів, які ми приготували до кожного номера, але вже без масок – серед друзів вони не потрібні.

Podstawą tańca jest rytm – rozpoczęliśmy więc widowisko energetycznym pra-tanćem plemiennym. Wyszliśmy analogię, że rytualny taniec opierający się właśnie na rytmie, ma wiele wspólnego z współczesną muzyką klubową i dyskotekową.

Основою танцю є ритм – тому виступ розпочали енергійним племінним пра-танцем. У нас виникла аналогія, що ритуальний танець базується на ритмі і має багато спільного з сучасною клубною та дискотечною музикою.

Porównując obyczajowość polską i ukraińską można dostrzec, że w kulturze naszych partnerów znaczące miejsce zajmuje tradycja ludowa. Narodowym symbolem są haftowane koszule zwane „wyszywankami”, powszechnie kultywowane są dawne obyczaje, np. wędrówki kolędników czy Noc Kupały, a ludowe piosenki można częściej usłyszeć w radiu niż w Polsce. Dziewczęta ze szkolnego zespołu muzycznego „Kalińka” w Kołkach zaprezentowały taniec ludowy hopak z elementami klaskania, zwany pleskaczem.

Порівнюючи обрядовість поляків та українців, можна зауважити, що в культурі українців значне місце займають народні традиції. Справжнім національним символом стали вишиванки, з давніх давен до нас дійшов звичай колядувати та святкувати Івана Купала, народні пісні можна почути в ефірі частіше, ніж на польському радіо. Дівчата з танцювального колективу «Калинонька» виконали український танець «Плескач».

Muzyka i pieśni ludowe są nadal bardzo popularną formą zabawy w Ukrainie, bardziej niż w naszym kraju, gdzie tę czystą ludowość wyparło np. discopolo. Są też takie piosenki, które występują zarówno u nas jak i u naszych sąsiadów - są chętnie śpiewane, szczególnie podczas imprez biesiadnych. Jedną z nich jest pieśń „Hej, sokoły”, którą wykonała cała grupa uczestników w obydwu językach.

Народні пісні дотепер більше популярні в Україні, ніж в Польщі, де їх замінило диско. Але є й такі, які популярні в обох країнах – із задоволенням їх співають під час свят чи за столом. Одна з них – «Гей, соколи!», яку виконала вся наша група двома мовами.

Od tupania stopą po machanie głową – wszyscy ruszamy się, nawet nie zdając sobie z tego sprawy. Taniec jest bowiem naturalnym odruchem a zarazem świetną terapią - kiedy tańczymy, nasze ciała uwalniają endorfiny, co jest najlepszym lekarstwem na stany depresyjne i lękowe. Szkoda, że tak rzadko o tym pamiętamy... Są jednak tacy, dla których taniec towarzyski bywa miłą formą spędzania czasu. W naszym programie znalazła się tradycyjna cha-cha w wykonaniu uczestników projektu z udziałem solistki, która jest laureatką wielu tanecznych turniejów w Polsce.

Тупнувши ногою та кивнувши головою – ми починаємо активно рухатися, навіть не усвідомлюючи цього. Танець – це природний рефлекс і чудова терапія. Коли танцюємо, наші тіла вивільняють ендорфіни, що є найкращими ліками від депресії та тривоги. Шкода, що ми так рідко про це згадуємо... Але є й такі, для кого бальні танці стали чудовою формою дозвілля. Наша програма включала традиційний ча-ча-ча у виконанні учасників проєкту та солістки – лауреатки численних танцювальних конкурсів в Польщі.

Niestety bywają również tacy, którzy twierdzą, że mają „dwie lewe nogi” i stronią od tanecznych figur na parkiecie. Sami nie tańczą, ale lubią popatrzeć jak profesjonalnie robią to inni- w filmach, programach tanecznych, musicalach. Pokazaliśmy więc fragment tańca w stylu jazzowym z musicalu „A Chorus Line”.

На жаль, бувають люди, які стверджують, що мають «дві ліві ноги» і стороняться від танцювальних фігур на паркеті. Самі не танцюють, але люблять дивитися, як професійно це роблять інші – у фільмах, танцювальних програмах, мюзиклах. Ми показали фрагмент танцю в джазовому стилі з мюзиклу «Кордебалет».

Podczas projektu wiele wspólnie tańczyliśmy, ale też śpiewaliśmy ulubione piosenki. Grupa ukraińska wykonała piosenkę „Pójdę w dalekie góry”, która jest chętnie śpiewana w ich kraju podczas ognisk na turystycznym szlaku.

Під час проєкту ми багато разом танцювали, але ще співали улюблених пісень. Українська група виконала пісню «Я піду в далекі гори», яку часто співають туристи, сидячи біля вогнища.

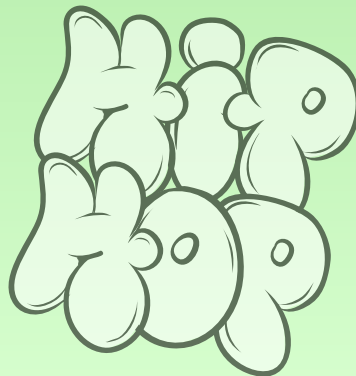
Część uwagi poświęciliśmy podczas projektu gatunkom bardziej nowoczesnym, bliższym nam jako grupie młodzieżowej. Przygotowaliśmy krótką prezentację tańca w stylu hip-hop, ale nie udało się plan z rapowaniem tekstu, który ułożyli uczestnicy, a brzmiał on tak:

To jest właśnie projekt nasz
kocham tych ludzi, kocham te nuty
robimy ruchy, choć mamy kiepskie buty
razem z ziomami
wszyscy wspólnie, lecimy do góry.

Nie chodzi o granice, język czy kolory
tylko o człowieka i jego walory
to dbanie o ludzi, nie tylko o ziemię,
bo kraj to nie mapa, nie jesteśmy bici w ciemię.

Przyjaciół i brat zawsze obok mnie
stoimy razem nieważne gdzie
kochamy ten świat, bo to nasz dom
w jedności siła - nie straszny nam grom.

Jesteśmy różni, ale nasze serca grają w jeden wtór
przyjaźń łączy nas silniej niż solidny mur
razem dla świata i ludzi, siła w jedności
równość w sercach – to droga do nieśmiertelności.

Під час проєкту трохи уваги приділили більш сучасним напрямкам, ближчим нам як молодіжній групі. Підготували короткий показ танцю в стилі хіп-хоп, але не вдався план з читанням репу, текст якого написали учасники. А виглядав він так:

Крутий наш проєкт
Люблю цих людей, люблю ці ноти,
Робимо рухи з великої охоти,
Разом з друзями
Злітаємо в хмари.

Це не про кордони, мову чи колір,
Тільки про людину, моралі закони,
Турбота про ближніх, про нашу землю,
Країни це не карта, відповідальні всі ми.

Друг і брат завжди будуть поруч
Стоїмо разом – вистачить волі.
Любимо світ, бо це наш дім,
В єдності сила – не страшний нам грім.

Ми усі різні, та мрія одна,
Дружба тримає міцніше, аніж стіна
Разом ми люди, сила в єдності
Рівність в серцях – шлях до безсмертності.

Część polskiej grupy to harcerze z drużyny żeglarskiej, więc w naszym programie nie mogło zabraknąć takiego repertuaru. Śpiewaliśmy wspólnie wieczorami wiele piosenek, ale najchętniej „Przechyły” – piosenkę żeglarską, którą polska grupa zaprezentowała publiczności.

Частину польської групи складають харцери (скаути) з морської дружини, тому в нашій групі не могло обійтися без такого репертуару. Вечорами ми спільно співали різні пісні, але з найбільшим задоволенням „Przechyły” – матроську пісню, яку група представила глядачам.

W przygotowaniu grup do występu pomagała Ola, laureatka nie tylko turniejów tańca towarzyskiego, ale też zdobywczyni III miejsca w Ogólnopolskim Konkursie Piosenki Aktorskiej dla młodzieży we Wrocławiu (2025). Wykonała utwór z repertuaru Kaliny Jędrusik pt. „Z kim tak ci będzie źle jak ze mną”.

В підготовці до виступу допомагала Ола, лауреатка не лише турнірів з бальних танців, але і володарка III місця на Загальнопольському конкурсі акторської пісні для молоді у м.Вроцлав (2025). Вона виконала композицію з репертуару Каліни Єндрусік «З ким тобі буде так погано, як зі мною».

Na zakończenie widowiska zaprezentowaliśmy barwnego krakowiaka, który podczas naszego projektu był tanecznym przebojem jednoczącym całą polsko-ukraińską grupę młodzieży.

На завершення програми ми представили барвистий краков'як, який під час нашого проєкту був танцювальним хітом, що об'єднав усю польсько-українську групу.

Trudno jest określić upodobania muzyczne odbiorców z różnych krajów. Nie tylko narodowość jest tu wyznacznikiem, równie ważne są preferencje osobiste, a także środowiskowe. Dobierając repertuar przedstawienia staraliśmy się trafić w różne muzyczne gusta. Reakcja publiczności wskazywała, że mimo naszych amatorskich niedoskonałości, udało nam się osiągnąć zamierzony rezultat - pokazać, że „muzyka łączy świat” i jest nieodłączną towarzyszką życia wszystkich ludzi, bez względu na narodowość, kolor skóry czy przekonania – łączy nas wszystkich rytmem i nastrojem.

Важко окреслити музичні уподобання аудиторії з різних країн. Національність тут не єдиний визначальний фактор, важливими є особисті вподобання та вплив оточення. Підбираючи репертуар для виступу, ми старалися задовольнити різні музичні смаки. Реакція глядачів засвідчила, що попри аматорські недосконалості, нам вдалося показати, що «музика єднає світ» і є невід'ємною супутницею життя усіх людей – не зважаючи на національність, колір шкіри чи переконання – об'єднує нас всіх ритмом і настроєм.

Hamy nignucu...

Nasze podpisy...

„Staram się co dzień myśleć o czymś innym nowym, aby się nie stać nudnym dla siebie i innych”
J. Chelmowski

«Намагаюся щодня думати про щось інше нове, щоб не стати нудним для себе та інших»
Й. Хелмовський

